

BESLUTNING IFT FORANDRINGSFABRIKKEN

Etter kritikken mot Forandringsfabrikken i juni engasjerte Bufdir KPMG til å gjøre en uavhengig undersøkelse av grunnlaget for videre samarbeid med FF. Etter å ha lest rapporten er vi bekymret. Slik vi leser mandatet ba Bufdir KPMG om først og fremst å finne svar på to spørsmål:

1. Informasjon om hvorvidt FFs oppsummeringer av funn i bøker, rapporter og filmer og i deres innspill, er troverdige
2. Metodiske og etiske problemstillinger knyttet til FF involvering av barn og unge i deres fremgangsmåter og konsekvenser for FFs troverdighet som samarbeidspartner for Bufdir

Vårt generelle inntrykk av rapporten er at KPMG kun har undersøkt hvorvidt det var dekning for påstandene framsatt i ulike medier. De har konsentrert mye av sin oppmerksomhet rundt tidligere ansatte og noen proffer. Respondentene er anonyme. Svarene fra dem har overskygget interessen for hvordan situasjonen er for dagens ansatte og proffer, for forbedringsarbeidet FF har gjort og for den store undersøkelsen FF gjorde blant dagens proffer.

KPMG konkluderer, utfra intervjuene, med at det er «sannsynliggjort» at enkelthistoriene var korrekte. Om historiene er representative for helheten, drøftes ikke. Ut fra vår mangeårige erfaring fra tilsyn og forvaltningsrevisjoner er KPMG's tilnærming påfallende normativ.

Prinsipielt har vi følgende innvendinger til rapporten:

- FF gjør ikke forskning. vurderingskriteriene som er brukt i forhold til FF's undersøkelser er strenge, også med forskerblikk.
- Det redegjøres i liten grad for hvordan funnene er analysert. Det konkluderes med hva som er «sannsynlig» uten å vise hvordan KPMG konkluderte, alternative hypoteser osv.
- Konklusjoner framstår påfallende normative og det kan se ut som formålet er å bekrefte en bestemt forståelsestilnærming.
- Vi ser ikke drøftet hvorvidt de til dels omfattende tiltakene som FF de siste årene har gjort, har bidratt til å redusere faren for gjentakelser.

Dersom en likevel skal hente ut noen hovedkonklusjoner fra rapporten, leser vi at:

1. FF sine undersøkelser er utført på en faglig forsvarlig måte og at funnene er troverdige
2. Det er ikke funnet noe som kan underbygge påstander om juks og manipulering av funn
3. Kvalitetsforbedring er resultat av kontinuerlig forbedringsarbeid. De små forbehold som er formulert ift metoden, røkter ikke konklusjonen.
4. Rapporten gjentar og utdyper kritikk framsatt av tidligere proffer i media i juni. Kritikken rammer, men vi ser samtidig ingen drøfting av hvorvidt det er snakk om enkeltstående hendelser eller et uforsvarlig system. FF har gjennom årene engasjert ca 1000 proffer.

Mange av oss kjenner godt til fra organisasjoner vi har ledet at uheldige ting kan skje. I møtet med tilsyn og kontroll er vi vant til at det er organisasjonens evne til redusere og fange opp risiko, som er avgjørende. Vi har sett at Forandringsfabrikken beklager de i noen tilfeller ikke har klart å ivareta proffer og tar lærdom av dette i sitt videre arbeid.

Vi mener rapporten gir et begrenset grunnlag for å foreta en helhetlig vurdering av situasjonen i Forandringsfabrikken i dag, organisasjonens evne til å endre kritikkverdige forhold og organisasjonens betydning for barn og unge som møter offentlige tjenester i Norge.

Vi anbefaler at Bufdir i sin vurdering også ser hen til:

- Funnene i undersøkelsen må settes inn i en kontekst; dvs anerkjenne at FF har drevet med et gedigent nybrottsarbeid, at dette er vanskelig og at det innebærer risiko for feil.

- Evt feil må måles opp mot FF's samlede bidrag og nytteverdi for feltet.
- Det finnes god forskningsmessig dokumentasjon på at bruk av proffer i utdanningene er evaluert overveiende positivt både fra utdanningene selv og fra ungdommene som har deltatt

Vi ber om at Forandringsfabrikken får en rettferdig behandling.

Med vennlig hilsen
Nåværende og tidligere samarbeidspartnere

Mimi Petersen, doktor i sosiologi og sosialt arbeid fra Aalborg Universitet og lektor på København Professionshøjskole

Per Wickenberg, professor emeritus i rettssosiologi ved Universitetet i Lund

Ann Kristin Larsgaard, Førsteamanuensis og doktor

Berit Skauge, dr.gradsstipendiat og universitetslektor

Helga Arianson, tidl. fylkeslege Statsforvalteren i Vestland

Jan Skandsen, tidl. avd.overlege for psykisk helse barn

Vegard Snartland sosiolog og programansvarlig barnevernsutdanningen, USN

Anne Grytbakk, universitetslektor, institutt for sosialt arbeid,

Roar Sundby, tidl. førstelektor, Institutt for sosialt arbeid,

Ola Fadnes, sosionom, sosiolog og forfatter med lang fartstid i barnevernet

Gunnar Toresen, tidligere barnevernleder

Hadle Blikra, barnevernleder

Kari Dehli Halvorsen, virksomhetsleder

Ann Karin Swang, helsesykepleier med 25 års erfaring